

Sygn. akt IX Ka 384/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 września 2013 roku

Sąd Okręgowy w Toruniu IX Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Andrzej Walenta

Sędziowie SO Mirosław Wiśniewski

SO Marzena Polak (spr.)

Protokolant st.sekr.sądowy Magdalena Maćkiewicz

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Toruniu Bożeny Mentel

po rozpoznaniu w dniu 19 września 2013 roku

sprawy **M. F.**

oskarżonego o przestępstwa z art. 288 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

na skutek apelacji, wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Toruniu

z dnia 27 maja 2013 roku sygn. akt II K 1507/12

I. uznając apelację obrońcy oskarżonego za oczywiście bezzasadną, zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

II. zasądza od Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Toruniu) na rzecz adw. M. S. kwotę 516,60 zł (pięćset szesnaście złotych sześćdziesiąt groszy) brutto tytułem wynagrodzenia za obronę oskarżonego M. F. z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

III. zwalnia oskarżonego od uiszczenia kosztów sądowych za II instancję, a wydatkami poniesionymi w postępowaniu odwoławczym obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt IX Ka 384/13

UZASADNIENIE

M. F. został oskarżony, o to, że:

I. w dniu 28 kwietnia 2012 r. w T. przy ul. (...) uszkodził samochód marki Opel Astra nr rej. (...) i spowodował wgniecenie i pęknięcia lakieru z prawej strony na nadkolu przednim, wgniecenie w tylnych lewych drzwiach oraz zbitcia szyby przedniej o łącznej wartości 1000 zł na szkodę J. S. przy czym czynu tego dokonał przed upływem pięciu lat od odbycia w okresie od 23 marca 2009 r. do 22 marca 2010 r. kary 1 roku pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Toruniu Wydział X Grodzki z dnia 30 listopada 2007 r. za czyn z art. 288 1 kk i in. sygn. akt X K 1356/07,

tj. o czyn z art. 288 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

II. w dniu 28 kwietnia 2012 r. w T. przy ul. (...) uszkodził samochód marki Ford Mondeo nr rej. (...) w ten sposób, że wchodząc na dach spowodował jego wgniecenie o łącznej wartości strat 300 zł na szkodę W. O. przy czym czynu tego dokonał przed upływem pięciu lat od odbycia w okresie od 23 marca 2009 r. do 22 marca 2010 r. kary 1 roku pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Toruniu Wydział X Grodzki z dnia 30 listopada 2007 r. za czyn z art. 288 § 1 kk i in. sygn. akt X K 1356/07,

tj. o czyn z art. 288 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

III. w okresie 23-29 kwietnia 2012 r. w T. przy ul. (...) uszkodził samochód marki Mazda 323F nr rej. (...) w ten sposób, że wchodząc na dach spowodował jego wgniecenie o łącznej wartości strat 500 zł na szkodę J. W. przy czym czynu tego dokonał przed upływem pięciu lat od odbycia w okresie od 23 marca 2009 r. do 22 marca 2010 r. kary 1 roku pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Toruniu Wydział X Grodzki z dnia 30 listopada 2007 r. za czyn z art. 288 § 1 kk i in. sygn. akt X K 1356/07,

tj. o czyn z art. 288 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

IV. w dniach 28/29 kwietnia 2012 r. w T. na skrzyżowaniu ulic (...) uszkodził samochód marki Peugeot 206 nr rej. (...) w ten sposób, że wgniół dach samochodu oraz drzwi przednie prawe o łącznej wartości strat 3000 zł na szkodę P. Z. przy czym czynu tego dokonał przed upływem pięciu lat od odbycia w okresie od 23 marca 2009 r. do 22 marca 2010 r. kary 1 roku pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Toruniu Wydział X Grodzki z dnia 30 listopada 2007 r. za czyn z art. 288 § 1 kk i in. sygn. akt X K 1356/07,

tj. o czyn z art. 288 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

V. w dniach 27-29 kwietnia 2012 r. w T. przy ul. (...) uszkodził samochód osobowy marki Skoda Fabia nr rej. (...) w ten sposób, że dokonał wgniecenia dachu o łącznej wartości szkód na kwotę 2000 zł na szkodę firmy (...) T. przy czym czynu tego dokonał przed upływem pięciu lat od odbycia w okresie od 23 marca 2009 r. do 22 marca 2010 r. kary 1 roku pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Toruniu Wydział X Grodzki z dnia 30 listopada 2007 r. za czyn z art. 288 § 1 kk i in. sygn. akt X K 1356/07,

tj. o czyn z art. 288 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

VI. w dniach 28-29 kwietnia 2012 r. w T. przy ul. (...) uszkodził samochód osobowy marki Seat Cordoba nr rej. (...) w ten sposób, że dokonał wgniecenia dachu o łącznej wartości szkód 1728,31 zł na szkodę firmy (...) SA przy czym czynu tego dokonał przed upływem pięciu lat od odbycia w okresie od 23 marca 2009 r. do 22 marca 2010 r. kary 1 roku pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Toruniu Wydział X Grodzki z dnia 30 listopada 2007 r. za czyn z art. 288 § 1 kk i in. sygn. akt X K 1356/07,

tj. o czyn z art. 288 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

VII. w dniach 27-29 kwietnia 2012 r. w T. przy ul. (...) uszkodził samochód osobowy marki Fiat Panda nr rej. (...) w ten sposób, że dokonał wgniecenia dachu o łącznej wartości szkód 1000 zł na szkodę firmy (...) przy czym czynu tego dokonał przed upływem pięciu lat od odbycia w okresie od 23 marca 2009 r. do 22 marca 2010 r. kary 1 roku pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Toruniu Wydział X Grodzki z dnia 30 listopada 2007 r. za czyn z art. 288 § 1 kk i in. sygn. akt X K 1356/07,

tj. o czyn z art. 288 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

VIII. w dniu 28 kwietnia 2012 r. w T. przy ul. (...) uszkodził wiatę przystanku tramwajowego MZK w ten sposób, że rzucając metalowym koszem na śmieci wybił dwie szyby osłonowe, dwie w panelu reklamowym, dwie sztuki matówek rozpraszających światło, dwie sztuki matówek panelu reklamowego, uszkodził rozkład jazdy i dwie sztuki świetlówek o łącznej wartości 1300 zł na szkodę firmy (...) SA przy czym czynu tego dokonał przed upływem pięciu lat od odbycia

w okresie od 23 marca 2009 r. do 22 marca 2010 r. kary 1 roku pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Toruniu Wydział X Grodzki z dnia 30 listopada 2007 r. za czyn z art. 288 § 1 kk i in. sygn. akt X K 1356/07, tj. o czyn z art. 288 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

Sąd Rejonowy w Toruniu wyrokiem z dnia 27 maja 2013 r. (sygn. akt II K 1507./12):

I. uznał oskarżonego za winnego popełnienia czynu zarzucanego w punkcie VIII aktu oskarżenia z tym ustaleniem, że przyjął, iż oskarżony dokonał zbitcia jednej szyby osłonowej o wartości nie mniejszej niż 200 złotych a czyn ten stanowi wykroczenie z art. 124 § 1 kw i za to na podstawie art. 124 § 1 kw wymierzył karę 1 (jednego) miesiąca ograniczenia wolności polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym,

II. na podstawie art. 124 § 4 kw w zw. z art. 28 § 1 pkt 4 kw, art. 28 § 2 kw w zw. z art. 28 § 4 kw orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci obowiązku zapłaty kwoty 200 (dwieście) złotych na rzecz firmy (...) SA tytułem równowartości wyrządzonej szkody,

III. uznał oskarżonego za winnego popełnienia czynów zarzucanych w punktach I - VII aktu oskarżenia z tym ustaleniem, że stanowią ciąg przestępstw z art. 288 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk oraz, że wartość szkody w zakresie pkt. IV wynosiła 3634,54 zł, w zakresie pkt. VI wynosiła 1824,45 zł i za to, po zastosowaniu art. 91 § 1 kk, na podstawie art. 288 § 1 kk wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

IV. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres 5 (pięciu) lat tytułem próby,

V. na podstawie art. 73 § 1 kk w okresie próby oddał oskarżonego pod dozór kuratora sądowego,

VI. na podstawie art. 72 § 1 pkt 5 kk zobowiązał oskarżonego do powstrzymywania się od nadużywania alkoholu,

VII. na podstawie art. 415§1kpk zasądził od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonych kwoty:

1) 300 (trzysta) złotych na rzecz W. O. z ustawowymi odsetkami od dnia 20.12.2012 r. do dnia zapłaty,

2) 500 (pięćset) złotych na rzecz J. W. z ustawowymi odsetkami od dnia 20.12.2012 r. do dnia zapłaty,

VIII. na podstawie art. 46 § 1 kk orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci obowiązku naprawienia wyrządzonej szkody poprzez zapłatę :

1) kwoty 2.000 (dwa tysiące) złotych na rzecz K. L.,

2) kwoty 1000 (jeden tysiąc) złotych na rzecz J. S.

3) kwoty 1000 (jeden tysiąc) złotych na rzecz (...),

IX. zasądził od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Toruniu – na rzecz adw. M. S. kwotę 672 (sześćset siedemdziesiąt dwa) złote powiększoną o stawkę podatku VAT tytułem kosztów pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu,

X. zwolnił oskarżonego od obowiązku uiszczenia opłaty a wydatkami poniesionymi od chwili wszczęcia postępowania obciążył Skarb Państwa.

Od powyższego wyroku **apelację wniósł obrońca oskarżonego zaskarżając wyrok w punktach III, IV, V, VI, VII i VIII.**

Wyrokowi zarzucił obrazę przepisów postępowania, a w szczególności art. 4 kpk, art. 5 kpk, art. 7 kpk, art. 410 kpk oraz art. 424 §1 kpk mającą wpływ na treść wyroku a wynikającą z pozbawionej wnikliwości oceny wszystkich dowodów, sprzeczności uzasadnienia z treścią przeprowadzonych dowodów, brak ustalenia wszystkich faktów popartych dowodami ujawnionymi w toku postępowania wymienionymi w uzasadnieniu, co uniemożliwiło prawidłową kontrolę apelacyjną.

W oparciu o powyższe zarzuty obrońca wniósł o uchylenie wyroku w punktach III, IV, V, VI, VII i VIII i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy oskarżonego była oczywiście bezzasadna.

Sąd I instancji prawidłowo ustalił stan faktyczny, wywodząc logiczne wnioski z właściwie przeprowadzonej oceny wszystkich dowodów zebranych w sprawie. Sąd Rejonowy nie dopuścił się ani zarzucanej apelacją obrazy przepisów prawa procesowego mającej wpływ na treść zaskarżonego wyroku ani zarzucanego błędu w ustaleniach faktycznych. Sąd odwoławczy nie dostrzegł by w sprawie doszło do obrazy art. 4 kpk, pominięcia reguły z art. 5 §2 kpk czy zlekceważenia wymogów nakładanych przez normy art. 7 kpk i art. 410 kpk. Także konstrukcja uzasadnienia zaskarżonego wyroku jest prawidłowa a wbrew sugestiom skarżącego, sąd meriti wskazał na jakich dowodach się oparł czyniąc poszczególne ustalenia faktyczne oraz wyjaśnił dlaczego odrzucił wyjaśnienia oskarżonego uznając je za nie polegające na prawdzie.

Zdaniem skarżącego zasadniczy błąd sądu meriti, który zaważył na trafności wydanego rozstrzygnięcia polegał na bezzasadnej odmowie dania wiary wyjaśnieniom oskarżonego który przyznając się do zniszczenia wiaty autobusowej (czyn z punktu VIII a/o) przeczył by dopuścił się pozostałych zarzucanych mu czynów. Rzecz jednak w tym, że ocena wyjaśnień oskarżonego jest poprawna, rzetelna i nie sposób kwestionować jej poprawności. Dowody, które uwzględnił sąd I instancji przekonują o winie oskarżonego w zakresie wszystkich przypisanych mu czynów. Łączna analiza zebranych dowodów - ocenionych przy uwzględnieniu zasad logiki, wiedzy i doświadczenia życiowego – prowadzi do wniosku, że oskarżony dokonał uszkodzenia samochodów opisanych w zarzutach a/o.

Obrońca wytykając sądowi I instancji niewłaściwą oceną dowodów pomijał przede wszystkim jednoznaczne wnioski opinii biegłego z zakresu badania śladów traseologicznych, z której wynika że zabezpieczone ślady obuwia – podeszwy buta- pochodzą od lewego i prawego buta oskarżonego, które - co istotne - zostały zabezpieczone przy jego zatrzymaniu. Powyższe ewidentnie świadczy o tym, że oskarżony uszkodził samochody o których mowa w zarzutach a/o m.in. poprzez chodzenie po ich dachach, co powodowało wgniecenia karoserii. Powiązanie tej okoliczności z tym, że oskarżonego zatrzymano w miejscu zdarzenia i bezpośrednio po tym jak policja otrzymała zgłoszenie o osobach, które uszkodzają samochody zaparkowane na ulicy (...) nie pozostawia wątpliwości co do poprawności ustaleń wskazujących na winę oskarżonego w zakresie przypisanych mu czynów. Obrońca kwestionując to ustalenie nie podał w jakich innych okolicznościach niż ustalone przez sąd I instancji ślady obuwia oskarżonego mogły się znaleźć na samochodach. Zresztą oskarżony początkowo przyznał się do uszkodzenia samochodów i choć później wycofał się z tych wyjaśnień twierdząc, że został zmuszony przez przesłuchujących go policjantów do przyznania się, to jednak tych tłumaczeń nie można uwzględnić bowiem nic nie pozwala przyjąć by faktycznie wyjaśnienia oskarżonego zostały uzyskane w drodze bezprawnego wpływu na oskarżonego.

Sąd Rejonowy trafnie uznał, że wersja oskarżonego, który bronił się tym, że w dniu zdarzenia miał atak padaczki i nie pamięta co się z nim działo i co robił gdyż „film mu się urwał” absolutnie nie przekonuje. Obrońca sugerując w apelacji wadliwość oceny dowodów ponownie powołał się na atak padaczki jako okoliczność mającą świadczyć o braku zawinięcia oskarżonego, jednakże tych twierdzeń nie można uwzględnić z uwagi na jednoznaczną wymowę zebranych w sprawie dowodów, które świadczą o tym, że oskarżony idąc ulicą (...) niszczył samochody, o których mowa w zarzutach a/o między innymi skacząc po ich dachach, co wynika chociażby z zeznań K. Ś., który zeznawał na okoliczność przeprowadzonej interwencji i zatrzymania oskarżonego, które zostały opisane w notatce urzędowej (k. 1). Aktywność

polegająca na chodzeniu ulicą oraz skakaniu po dachach samochodów (o czym świadczą ślady obuwia oskarżonego na dachach samochodów), jest wykluczona przy ataku padaczkowym, który charakteryzuje się generalnie wyłączeniem zdolności ruchowych i upośledzeniem czynności psychoruchowych gdyż polega zazwyczaj na drgawkach, skurczach mięśni, upadkach i omdleniach czy utracach świadomości itp. Poza tym najwyraźniej uszło uwadze skarżącemu, że oskarżony – jak wynika z relacji K. Ś. - został zatrzymany kiedy przechodził ulicą (...) i został przewieziony radiowozem na komisariat policji i na wystąpienie u oskarżonego stanu padaczkowego nic nie wskazuje. Oskarżony skarżył się jedynie na bóle brzucha w związku z czym przewieziono go do szpitala, gdzie został zatrzymany lecz nie w związku z atakiem padaczki lecz z zatruciem alkoholem i amfetaminą, co potwierdza karta informacyjna leczenia szpitalnego (k. 303). Wprawdzie w karcie leczenia znalazł się zapis o padaczce lecz chodziło o „padaczkę w wywiadzie”, a nie objawy towarzyszące przyjęciu oskarżonego do szpitala. Ponadto okoliczność że oskarżony w chwili przyjęcia do szpitala był pobudzony, pluł, gryzł i wykrzykiwał przekleństwa, na co zwraca uwagę skarżący, nie daje podstaw by twierdzić, że były to objawy ataku padaczkowego lecz najprawdopodobniej było to wynikiem upojenia alkoholowego oraz zażycia amfetaminy. Atak padaczki nie był powodem zatrzymania oskarżonego w szpitalu. Był leczony z powodu zatrucia alkoholem i amfetaminą.

Wyjaśnienia zatem oskarżonego utrzymującego, że w czasie zdarzenia miał atak padaczki, stracił przytomność i ocknął się dopiero w szpitalu, jest oczywiście nieprawdziwa. To, że brał on udział w czynnościach policji, w tym został zatrzymany gdy chodził po ulicy, w czasie zatrzymania wydał dobrowolnie obuwie celem poddania badaniom a w czasie sporządzania protokołu zatrzymania składał oświadczenia jak chociażby dotyczące tego, że nie żądał doręczenia zatwierdzenia zatrzymania rzeczy czy odmówił złożenia podpisu pod protokołem zatrzymania, świadczy najdobitniej, że oskarżony był cały czas świadomy.

Nie widząc zatem podstaw do uwzględnienia apelacji obrońcy oskarżonego, sąd odwoławczy zaskarżony wyrok utrzymał w mocy uznając wniesioną w sprawie apelację za oczywiście bezzasadną. Apelacja obrońcy była polemiczna a wbrew jej zarzutom Sąd Rejonowy dokonał oceny wszystkich okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej a analiza dowodów nie wykazała błędów logicznych i faktycznych.

W sprawie nie wystąpiły też żadne uchybienia mogące stanowić bezwzględne przyczyny odwoławcze będące podstawą do uchylenia bądź zmiany wyroku z urzędu.

Zastrzeżeń nie budzi też orzeczenie o karze. Za wykroczenie z art. 124§ 1 kw sąd meriti orzekł karę 1 miesiąca ograniczenia wolności i kara ta dostosowana jest do stopnia winy oskarżonego i szkodliwości społecznej jego czynu a także dostosowana do potrzeb realizacji celów kary. Podobnie kara orzeczona za ciąg przestępstw z art. 288§1 kk w wysokości 1 roku pozbawienia wolności została ukształtowana prawidłowo. Kara ta została wymierzona w dolnej granicy zagrożenia a z uwagi na to, że oskarżonemu przypisano popełnienie ciągu siedmiu przestępstw a każde z nich popełnione zostało w warunkach recydywy z art. 64 §1 kk, nie sposób uznać by kara ta – której wykonanie zostało warunkowo zawieszono -była surowa. Przeciwnie, jest łagodna zważywszy na dotychczasową kilkukrotną karalność oskarżonego za przestępstwa różnego rodzaju.

O kosztach sądowych w postępowaniu orzeczono na podstawie art. 634 kpk w zw. z art. 624 § 1 kpk, zwalniając oskarżonego od ponoszenia tychże kosztów zaś wydatkami postępowania odwoławczego, w tym kosztami nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym, obciążono Skarb Państwa.